

«Ο μικρός μαθαίνει γρήγορα», έλεγε σε συνεργάτες της η Μέρκελ

Καλή η «χημεία» Μέρκελ – Τσίπρα

Ν.Ξ.

Ενόψει της επίσκεψης του Κυριάκου Μητσοτάκη την Πέμπτη 29 Αυγούστου στο Βερολίνο, η **Deutsche Welle** δημοσιεύει άρθρο – ανάλυση του ανταποκριτή της στο Βερολίνο **Παναγιώτη Κουπαράνη**, για το ιστορικό των σχέσεων της γερμανίδας καγκελαρίου **Άγκελα Μέρκελ** με τρεις Έλληνες πρωθυπουργούς: **Οι σχέσεις της Α. Μέρκελ με Σαμαρά, Τσίπρα και Μητσοτάκη.**

Στο εξαιρετικά αποκαλυπτικό αυτό άρθρο, εξαιρείται η **συνεργασία της Μέρκελ με τον Αλέξη Τσίπρα**. Μια συνεργασία ετερογενής μεν, λόγω διαφορετικών πολιτικών καταβολών, όπως αναφέρεται, αλλά σταθερή στη διάρκεια του χρόνου.

Σε αυτό συνέβαλε η συνέπεια που επιδείκνυε ο κ. Τσίπρας στην υλοποίηση των μνημονιακών δεσμεύσεων αλλά και η ταχύτητα με την οποία προσαρμοζόταν στο ευρωπαϊκό **juste milieu** [σο: **κεντρώα πολιτική φιλοσοφία αναζήτησης μιας χρυσής τομής εξισορρόπησης “στα μισά του δρόμου”, θα λέγαμε**].

«Ο μικρός μαθαίνει γρήγορα» έλεγε σε συνεργάτες της η καγκελάριος. Βέβαια και η ίδια φρόντιζε να του δίνει συμβουλές του είδους ότι τα πιο σκληρά μέτρα θα πρέπει να τα πάρει στην αρχή,

σημειώνεται χαρακτηριστικά. «*Η δήλωση της καγκελαρίου μετά την ήττα του κ. Τσίπρα ότι συνεργάστηκε μαζί του «πάρα πολύ καλά», ότι είχαν μια ανοιχτή και έντιμη σχέση εμπιστοσύνης, δεν ήταν απλά μια δήλωση αβρότητας», συμπληρώνει το άρθρο.*

“Ο Σύριζα ούτε ανατρεπτική δύναμη συνιστούσε ούτε στόχευε στην έξοδο της Ελλάδας από την Ευρωζώνη”

Παρά τα δημόσια **“Go back, Madame Merkel”** του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης τότε Αλέξη Τσίπρα, «*το φόβητρο της Αριστεράς δεν προκαλούσε σε κανέναν στο Βερολίνο ανατριχίλα*», προσθέτει ο αναλυτής της Deutsche Welle.

Κι αυτό γιατί η Μέρκελ ήταν πολύ καλά ενημερωμένη για την κατάσταση των πραγμάτων στην Ελλάδα και τις προθέσεις του ΣΥΡΙΖΑ:

«Μετά τις εκλογές του 2012 το Βερολίνο», όπως αναφέρει, «διατηρούσε μέσω της γερμανικής πρεσβείας στην Αθήνα και του τότε πρέσβη Βόλφγκανγκ Ντόλντ **ανοιχτό δίαυλο επικοινωνίας** με το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Αποτέλεσμα αυτών των σχέσεων ήταν η συνάντηση **Τσίπρα - Σόιμπλε** για τα οικονομικά της Ελλάδας τον Ιανουάριο του 2013 στο Βερολίνο.

Ο Τσίπρας και όχι ο Σαμαράς ήταν ο κατάλληλος να εφαρμόσει τις διαβόητες “μεταρρυθμίσεις” για τους κύκλους του Βερολίνου

Λίγες εβδομάδες πριν από την επίσκεψη του κ. Σαμαρά τον Σεπτέμβριο του 2014 πραγματοποιείται στο Βερολίνο μια ίσως **σημαντικότερη συνάντηση**. Με πρωτοβουλία του τότε υφυπουργού Εργασίας και άλλοτε εκτελεστικού συμβούλου της ΕΚΤ Γιοργκ Άσμουσεν στελέχη των γερμανικών υπουργείων Οικονομικών και Οικονομίας συζητούσαν για ώρες στο υπουργείο Εργασίας (και όχι σε ρεστοράν όπως γράφτηκε) με τους **Γιάννη Δραγασάκη, Γιώργο Σταθάκη** αλλά και **Γιώργο Χουλιαράκη**.

Οι γερμανοί τεχνοκράτες κυριολεκτικά “ανέκριναν” τους εκπροσώπους του ΣΥΡΙΖΑ για τις προθέσεις τους εφόσον αναλάβουν τη διακυβέρνηση της χώρας. Για μια ακόμη φορά το Βερολίνο διαπίστωνε ότι ο Σύριζα ούτε ανατρεπτική δύναμη συνιστούσε και ούτε στόχευε στην έξοδο της Ελλάδας από την Ευρωζώνη. Ως ένα σημείο μάλιστα η άνοδος του στην εξουσία θεωρούνταν ως **ευκαιρία** για την Ελλάδα, προκειμένου να αντιμετωπιστούν πελατειακό κράτος, διαφθορά, στασιμότητα στις **μεταρρυθμίσεις**.»

Η κυνική περιγραφή από την DW όσων ούτως ή άλλως ήταν εμφανή πολιτικά, δείχνει πόσο λάθος έχουν όσοι προσβλέπουν στο μέλλον στον ΣΥΡΙΖΑ ως ανάχωμα στη δεξιά ευρωενωσιακή πολιτική, συμβάλλοντας έτσι στην εδραίωση του νέου δικομματισμού, του τόσο απαραίτητου για τη σταθερότητα του βάρβαρου εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού συστήματος στη χώρα μας.